

به نام خدا

جلسه آموزش مجازی دانشجویان دکترای روان شناسی

درس آسیب شناسی روانی

اردیبهشت ۱۳۹۹

دکتر اصغر آقایی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

Diogenes syndrome

سندروم دیوژن یا گدامنشی

تهیه و تدوین: دکتر اصغر آقایی

Diogenes Syndrome

Diogenes syndrome, also known as senile squalor syndrome, is a disorder characterized by extreme self-neglect, domestic squalor, social withdrawal, apathy, compulsive hoarding of garbage or animals, plus lack of shame. Sufferers may also display symptoms of catatonia.

سندرم دیوژنز، که به عنوان سندرم پیری ناخوشایند (کثیف) نیز شناخته می شود، نوعی اختلال است که با بی توجهی شدید به خود، کثیف بودن محل سکونت، انزوای اجتماعی، بی حسی، احتکار اجباری زباله یا حیوانات، بدون داشتن شرم همراه است. بیماران ممکن است علائم کاتاتونیک را نیز نشان دهند.

تاریخچه

این سندروم از نام **دیوژن** گرفته شده است. دیوژن یک فیلسوف یونان باستان بود که می گویند در یک خمره شراب روزگار می گذراند و افکاری نیهیلیستیک داشت. گرچه این سندروم در افراد پیر دیده می شود ولی در واقع یک نام غلطی برای آن انتخاب شده، زیرا دیوژن زندگی زاهدانه ای داشت که از آن خوشحال بود و هیچ منبعی نیست که نشان دهد او نسبت به بهداشت شخصی خود بی اعتنا بوده است.

نشانه های سندروم دیوژن

علائم اولیه

کناره گیری از
موقعیت های
اجتماعی

اجتناب از دیگران و
انزوای اجتماعی

قضاوت
ضعیف

تغییر در شخصیت

شروع رفتارهای
نامناسب

نشانه های سندروم دیورژن

نشانه های غفلت از خود

ناراحتی های
پوششی ناشی از
سلامت ضعیف،
کک و پا شیش

ناخن انگشتان
پیش از حد بلند

بوی بد بدن

ظاهر شلخته

آسیب های
ناشناخته

سوء تغذیه

کمبود آب بدن

افراد مبتلا به سندرم دیورژن چون از زندگی و جامعه خارج می شوند و اغلب به تنهایی زندگی می کنند و نمی دانند که وضعیت محل سکونت شان و عدم مراقبت از خود کاری اشتباه است، اغلب دچار بیماری هایی مانند **پنومونی** (عفونت یک یا هر دوی ریه ها) یا حوادثی مانند آتش سوزی می شوند.

اگرچه سندرم دیوژن گاهی اوقات
در افراد میانسال هم تشخیص داده
می شود اما معمولا در افراد بالای
۶۰ سال رخ می دهد.

**نشانه ها معمولا در
طول زمان ظاهر
می شوند.**

نشانه های غفلت از محل سکونت

وجود حیوانات موزی و جوندگان در محل سکونت فرد

وجود مقدار زیادی زباله در داخل و اطراف خانه فرد

وجود یک بوی شدید و ناخوشایند در محیط زندگی فرد

یک فرد مبتلا به سندرم دیوژن به
طور معمول برخی یا همه این
علائم را نشان می دهد:

- خودخواهی شدید
- محیط کثیف
- تجمع بیش از حد وسایل
- انکار نامناسب بودن وضعیت خود و محیط محل
زندگی
- نداشتن هیچ گونه خجالت یا شرم در مورد محیط
اطراف و یا عدم پاکیزگی آن
- امتناع از کمک خواستن

سبب شناسی Causes

Diogenes syndrome can result from a trauma, such as the loss of a loved one, or it may stem from a mental health issue.

علل سندرم دیوژن می تواند ناشی از تروما ، از جمله از دست دادن یک فرد محبوب باشد ، یا ممکن است ناشی از یک مسئله مرتبط با سلامت روان باشد.

سبب شناسی Causes

بیشتر آنچه در مورد این اختلال می‌دانیم بر اساس مطالعات روان‌شناسی موردی متکی است. برخی منابع تخمین می‌زنند که حداقل نیمی از موارد در بیمارانی بدون سابقه قبلی اختلالات روانی بروز می‌کنند.

وقتی سندرم دیوژن با دیگر اختلالات پزشکی همراه نباشد، ممکن است بر اثر یک حادثه آسیب‌زننده یا واقعه استرس‌زا نظیر مرگ یک فرد محبوب بیمار رخ دهد.

در چنین زمان‌هایی فعالیت‌های روزانه نظیر مراقبت از خود به اختلال یا چشم‌پوشی متمایل می‌شوند. **«اختلال در لوب فرونتال ممکن است در علل نقش داشته باشد (اورل و همکاران، ۱۹۸۹)».**

از آنجا که تحقیقات مشخص اندکی در این مورد وجود دارد، عوارض بهداشتی، اجتماعی و روانی مرتبط به سندرم دیوژن بسیار کم درک شده است.

به هر حال گمان بر آن است که سندرم مزبور احتمال مرگ را در میان مبتلایان افزایش می‌دهد.

اختلال‌های همراه

سندرم دیوژن اغلب با بیماری‌های روانی مرتبط است که عبارتند از: اسکیزوفرنی، اختلال وسواسی - جبری، افسردگی، زوال عقل و اعتیاد به ویژه اعتیاد به الکل.

درمان

در حال حاضر، هیچ دارو یا گزینه درمانی شناخته یا توصیه شده خاصی برای مدیریت سندرم دیوژن وجود ندارد. داروهای طراحی یا تجویز شده برای دیگر اختلالات پزشکی ممکن است علایمی نظیر پارانویا یا مانیا را در فرد دچار سندرم دیوژن کاهش دهد.

عوامل روان‌شناختی نیز ممکن است مورد لحاظ قرار گیرد، چرا که آنها اغلب به توسعه یا ادامه سندرم منجر می‌شوند. درمان‌های روان‌پزشکی تهاجمی یا مشاوره نیز در برخی مواقع ضروری است.

درمان دارویی می‌تواند شامل داروهای مورد استفاده برای درمان اضطراب، اختلال وسواسی اجباری (OCD) یا افسردگی باشد.

درمان

هم چنین، ارائه سرویس‌های نظافت و مراقبت فردی می‌توانند از شدت علایم سندرم کم کنند.

به طور اصولی، اگر این درمان‌ها در کنار دیگر سیستم‌های حمایتی طراحی شده برای درمان علل زیربنایی سندرم بهترین کارکرد را دارند.